

۱ دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره شاگردسازی را به حضور خداوند بیاورید.

۲ در میان گذاشتن برکات(۲۰دقیقه)
تثنیه

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (تثنیه ۱:۲۸- ۱۳:۳۱) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید.**) به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرف‌هایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، درمورد آنچه در میان می‌گذارد بحث نکنید.

۳ تعمق وحفظ (۲۰ دقیقه)
مرور آیات درباره انجیل

الف- شیوه مرور آیات حفظی کتاب مقدس

۱ـ مرور به این معنی که پنج آیه آخری را که حفظ کرده‌اید روزی یک بار تکرار کنید. تکرار، بهترین روش برای به خاطر سپردن آیه و بازگو کردن صحیح آن است. بنابراین پنج آیه آخر را که حفظ کرده‌اید حداقل یک بار در روز به مدت ۵ هفته مرور کنید. پس هر آیه جدید کتاب مقدس را قبل از اینکه به شیوه مرور آیات قبل اضافه شود، در حدود ۳۵ بار مرور می‌کنید.

۲ ـ مرور مجدد به معنی مرور کردن تمام آیات سابق است که هر سه هفته یک بار انجام می‌شود. مرور آیات قبل بهترین شیوه برای به خاطر آوردن تمام آیات کتاب مقدسی است که قبلا حفظ کرده‌اید. بنابراین از هر ۱۰۰ آیه قبلی که حفظ کرده‌اید پنج آیه از آن را هر روز دو بار مرور کنید. پس همه آیاتی را که قبلا حفظ کرده‌اید هر سه هفته یک بار دوباره مرور کنید.

۳ ـ همراه ببرید. مجموعه کارت‌ها یا دفترچه یادداشت مربوط به آیات حفظی را با خودتان به سرکار ببرید. از زمانی که درحال مسافرت هستید و از وقت‌های اضافی درطی روز، برای مرور، تعمق و دعا استفاده کنید. پنج آیه آخر کتاب مقدس را که حفظ کرده‌اید مرور کنید. چند آیه را که قبلا حفظ کرده‌اید دوبار مرور کنید. درمورد محتویات این آیه تعمق و دعا کنید.

۴ ـ سؤال کنید. از همدیگر آیات را بپرسید تا مطمئن شوید هنوز آیاتی را که به طور صحیح حفظ کرده‌اید می‌دانید. درهر جلسه گروهی، دو به دو تقسیم شوید و آخرین آیه‌ای را که حفظ کرده‌اید از یکدیگر بپرسید. همچنین گاهی دو به دو تقسیم شوید و پنج آیه‌ای را که قبلا حفظ کرده بودید از یکدیگر بپرسید تا مطمئن شوید علاوه برکل آیه، نام مجموعه، عنوان و محل آیه را بدون اشتباه می‌دانید. به عنوان علامت راهنما، عنوان و محل آیه و بعضی اوقات چند کلمه نخست آیه را بگویید.

ب - مرور دو به دو مجموعه‌های «انجیل»

۱) ماهیت گناه. رومیان ۳: ۲۳ ۲) مجازات گناه. جامعه ۱۲: ۱۴ ۳) کفاره گناه. رومیان ۵: ۸	۴) نجات یک هدیه است افسسیان ۲: ۸ - ۹ ۵) نجات توسط ایمان. یوحنا ۱: ۱۲

۴ بررسی کتاب مقدس(۷۰دقیقه)
مسیحیان به عنوان یک بدن در کلیسا عمل و زندگی میکنند

با استفاده از روش ۵ قدم بررسی کتاب مقدس، اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۲- ۲۸ را با یکدیگر بررسی کنید.

قدم ۱: بخوانید

بخوانید: اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۲- ۲۸ را با هم بخوانیم.

هر یک به نوبت یک آیه بخواند تا تمام قسمت خوانده شود.

قدم ۲: کشف کنید

توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟

بنویسید: یک یا دو حقیقتی را که درک می‌کنید، کشف نمایید، در مورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد، به نوبت برکاتشان را با هم در میان بگذارند.) به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کردیم با یکدیگردر میان بگذاریم.

(موارد زیر، مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر در میان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید. در هر گروه کوچک اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم در میان می‌گذارند که نباید لزوما یکسان باشند.)

*** ۴:۱۲- ۷ و ۱۲- ۲۶**

کشف ۱) یک حقیقت مهم از نظر من در اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۲- ۲۶ درمورد این است که کلیسای جهانی و جماعت محلی بایستی چگونه عمل کند. پولس از عملکرد بدن انسان برای توضیح عملکردهای بدن مسیح استفاده می‌کند. کتاب مقدس سه اصل مهم را برای نحوه عملکرد کلیسا تعلیم می‌دهد.

الف- کلیسای جهانی و جماعت محلی بایستی انجیل نجات از طریق مسیح را موعظه کند.

بدون ایمان به عیسای مسیح، هیچ کس نجات نخواهد یافت. عیسی می‌گوید: «اگر کسی از سر نو مولود نشود ملکوت خدا را نمی‌تواند دید» (یوحنا ۳: ۳ ، ۵) و در اینجا پولس رسول می‌گوید تنها راهی که یک شخص می‌تواند عضو کلیسا شود وقتی است که او توسط روح القدس به درون کلیسا تعمید می‌یابد؛ یعنی وقتی که او تولد تازه می‌یابد (اول قرنتیان ۱۲: ۱۳). هیچ کس صرف اینکه پدر و مادرش مسیحی هستند، مسیحی به دنیا نمی‌آید. هر کس بایستی از سر نو مولود شود (یوحنا ۳: ۳- ۸)! ایمان داشتن به نام او یعنی ایمان داشتن به عیسای مسیح همان گونه که خودش را در کتاب مقدس مکشوف نموده و پذیرفتن

عیسای مسیح در قلب و زندگی خودبه انسان این حق را می‌دهد تا فرزند تولد دوباره یافته خدا شود (یوحنا ۱۲:۱- ۱۳) و ایمان از طریق شنیدن انجیل پدید می‌آید (رومیان ۱۴:۱۰- ۱۷). به این علت است که انجیل را باید موعظه نمود!

ب- کلیسای جهانی و جماعت محلی بایستی از وجود تنوع استقبال کند.

گرچه یک بدن مسیح (یک کلیسای جهانی) وجود دارد، ولی بدن شامل اعضای بسیار متفاوتی است. اعضای یک بدن از میان قبایل و زبان‌ها و قوم‌ها و ملت‌های گوناگون گردهم آمده‌اند (مکاشفه ۹:۵) و این اعضا در رابطه با عطایای مختلفی است که دریافت می‌کنند و همچنین در ارتباط با خدمات مختلفی که آنها برای انجامشان خوانده شده‌اند و راه‌های مختلفی که روح‌القدس کار خود را به وسیله آنها و در کلیسای جهانی و نیز در جماعت‌های منفرد ظاهر می‌سازد، با هم فرق دارند.

برای مثال، یک مسیحی ممکن است عطای روحانی تعلیم را دریافت کرده باشد و خوانده شده است که به عنوان یک معلم بچه‌ها را خدمت کند و توانایی تدریس او به خصوص از طریق کشیدن تصاویر و تعریف کردن داستان‌های جالب کتاب مقدس آشکار می‌شود.

مسیحی دیگری نیز عطای تعلیم را دارد و خوانده شده است که در بین بزرگسالان تدریس کند و توانایی تدریس او بخصوص با هدایت بزرگسالان در بررسی کتاب مقدس آشکار می‌شود و غیره. اعضا همچنین در ارتباط با جایگاه‌های متفاوتی که کلیسا به آنها محول کرده است متفاوت می‌باشند برای مثال به یک مسیحی که دارای عطای روحانی رحم است، کمک به اعضای نیازمند جماعت محول شده است. در حالی که به مسیحی دیگر با همین عطای روحانی، کمک به نابینایان و معلولین جامعه سپرده شده است و غیره.

ویژگی کلیسای جهانی و جماعت‌های منفرد واقعی نه همشکلی، بلکه تنوع آن است. همشکلی به معنی این انتظار است که تمام اعضا یک جور رفتار کنند و فعالیت‌های مشابهی در جماعت داشته باشند. همشکلی منجر به تفرقه، نزاع و اختلاف می‌شود، چون بسیاری از اعضا در کلیسا مجال پیدا نمی‌کنند با عطایای روحانی و خدمتشان فعالیت کنند، اما تنوع باعث اتحاد واقعی می‌شود، چون یک کلیسای جهانی و جماعت منفرد فقط وقتی می‌تواند به آنچه باید باشد تبدیل شود و آنچه باید انجام دهد بجا آورد که دارای همه جور اعضای متفاوت باشد و همه اعضا از یک مرکز به نام سر یعنی عیسای مسیح اداره شوند.

پ- اعضا کلیسا بایستی به طور متقابل به هم وابسته باشند.

در بدن یگانه مسیح هیچ دلیلی برای احساس پست بودن یا احساس برتر بودن و ارزشیابی نیست. چشم به گوش و دست به پا نیاز دارد. برای عملکرد جماعت محلی و کلیسای جهانی وجود هر عضوی ضروری است. هر عضو بایستی توجه خودش را به سایر اعضا نشان دهد و هر یک از اعضا نیاز دارد که دیگران را خدمت کند و به خدمت دیگران نیز نیاز دارد. پس خدمت یکدیگر با عطای (عطایای) روحانی توصیف دیگری است از عبارت «محبت کردن یکدیگر». در حالی که دست بدون پا نمی‌تواند کاری انجام دهد و پا بدون چشم، به همین صورت هر عضوی بدون خدمت و عطای عضو دیگر نمی‌تواند کاری انجام دهد. خدمت و عطای هر عضو مکمل عضو دیگری است. بدین ترتیب جماعت محلی و جهانی به بهترین نحوی بنا می‌شود. پس هر مسیحی باید با میل و رغبت انجیل نجات را به سایرین موعظه کند و با عطایای خدادادی خود مردم را خدمت نماید و با خوشحالی اجازه دهد که آنها نیز وی را با عطای روحانی خود خدمت کنند.

*** ۲۸:۱۲**

کشف ۲) یک حقیقت مهم از نظر من در اول قرنتیان ۱۲: ۲۸ درمورد اهمیت عطایای روحانی در کلیسای جهانی و جماعت محلی است، که می‌گوید: «اول رسولان، دوم انبیا و سوم معلمان ...» در این نامه پولس رسول تعلیم می‌دهد که مهمترین عطایای روحانی رسولان، انبیا و معلمان هستند. در افسسیان ۴: ۱۱ نیز تعلیم می‌دهد که مهمترین عطایای روحانی رسولان، انبیا، مبشران، شبانان و معلمان هستند. رسولان مسیح (افسسیان ۱:۱، ۲۰:۲، ۵:۳، ۱۱:۴) گروه منحصر به فردی از شاگردانی بودند که عیسی

خودش آنها را انتخاب، دعوت و تعلیم داد و شاهدان عینی مرگ و رستاخیز مسیح بودند. پولس هم به این گروه تعلق داشت. دیگر چنین رسولانی وجود ندارند. به هر حال رسولان کلیساها (اعمال رسولان ۴:۱۴، دوم قرنتیان ۲۳:۸، فیلیپیان ۲۵:۲، اول تسالونیکیان ۶:۲- ۷)، مسیحیانی هستند که کلیسای محلی آنها را انتخاب می‌کند و می‌فرستد تا به طور خاص در هر جا کلیساهای جدید تأسیس کنند. امروزه ما چنین انسان‌هایی را میسیونرها، بنیانگذاران کلیسا (کلیساهای خانگی) می‌نامیم.

انبیای عهد عتیق کسانی بودند که کلام خدا را بازگو و پیغام خدا را بر مردم آشکار می‌کردند. آنها می‌توانستند بگویند: «خداوند چنین می‌گوید» و کلام آنها در کتاب مقدس ثبت شده است. آنها نیز گروه منحصر به فردی بودند که دیگر وجود ندارند. به هر حال انبیای عهد جدید به مفهوم کسانی که دارای عطای نبوت هستند، کتاب مقدس را با قدرت روح‌القدس اعلام و قلوب مردم را لمس می‌کردند. امروزه ما چنین اشخاصی را واعظ می‌نامیم.

نتیجه: بر طبق تعالیم کتاب مقدس مهمترین عطایای روحانی درکلیسای جهانی، میسیونرها، واعظان، مبشران، شبانان و معلمان هستند. آنان را در جماعت‌های منفرد نیز می‌توان یافت. آنها نه تنها کارایی ویژه‌ای (مانند تعلیم) دارند، بلکه به منصبی خاص (مانند معلم) نیز گمارده می‌شوند، ولی با این وجود باید زیر نظارت پیران هر جماعت به عملکرد بپردازند. در اول قرنتیان ۱۲: ۳۱ پولس می‌گوید اشخاصی که روح‌القدس به آنها عطایای روحانی داده است بایستی مشتاقانه عطایای بزرگتر را بطلبند؛ یعنی عطایای روحانی که با آنها پیغام خدا با کلماتی بیان شود که برای همه قابل فهم است (اول قرنتیان ۱۴: ۱۹) و مردم را بنا، نصیحت وتسلی دهند (م.ک. اول قرنتیان ۱۴: ۳). او به چنین عطایایی به عنوان «عطایای بهتر» اشاره می‌کند.

قدم ۳: سؤال کنید

توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارند که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟

سعی کنیم تمام حقایق مربوط به اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۲- ۲۸ را درک کنیم و درمورد آنچه نمی‌فهمیم، سؤال‌های خود را مطرح کنیم.

بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤال‌های خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از این که مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد اجازه دهید که هر کدام از افراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد.)

گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤال‌ها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن درمورد آنها در گروه، جوابی برایشان پیدا کنید. در ادامه نمونه‌هایی از سؤال‌هایی که شاگردان ممکن است بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است.)

*** ۴:۱۲- ۷**

سؤال ۱) (اول قرنتیان ۴:۱۲- ۷). ماهیت یک عطای روحانی چیست؟

ملاحظات: عطای روحانی یک توانایی خاص است مثـــل حکیمانه حـــرف زدن یا یک خدمت رسمی مثل معلم بودن است. تجلی قدرت و حکمت خدا از طریق مسیحیان است که خود را به شکل خدمات مختلف نشان می‌دهد. توصیفی از فیض گوناگون خدا در اشکال متنوع از طریق خدمت مسیحیان است (اول پطرس ۴: ۱۰). معمولا یک عطاست و حاصل مهارت یا ابتکار مسیحیان نیست. عطایی سنجیده است؛ یعنی دارای محدودیت است و مطابق با اندازه‌ای است که مسیح بخشیده است (افسسیان ۴: ۷).

*** ۸:۱۲- ۱۰ و ۲۸**

سؤال ۲) (اول قرنتیان ۸:۱۲- ۱۰و ۲۸). به کدامیک از عطایای مختلف در عهد جدید اشاره شده است؟

ملاحظات: منظور از فهرست عطایا درکتاب مقدس (رومیان ۱۲: ۴- ۸ و اول قرنتیان ۷: ۱، ۷، ۱۲: ۸- ۱۰، ۱۲: ۲۸ و افسسیان ۴: ۱۱ و اول پطرس ۴: ۱۰ - ۱۱) ارائه فهرستی جامع نیست. این فهرست‌ها فقط به عطایای روحانی رایج درکلیسا اشاره می‌کند، ولی دارای این معنی ضمنی نیز هستند که عطایای دیگری نیز در کلیسا موجود هستند که در کتاب مقدس به آنها اشاره‌ای نشده است. مقایسه کنید با عطایای خلاقیت و موسیقی (خروج ۲۸: ۳، ۳۱: ۱- ۶، ۳۵: ۱۰، ۲۵، ۳۵، ۳۶: ۱، مزمور ۳۳: ۲- ۳، ۴۵: ۱ ؛ ۷۸، ۷۲). به علاوه هر یک از این عطایا خود را به شکل‌های مختلفی آشکار می‌کند برای مثال چند نوع مختلف عطایای تعلیم وجود دارد مثل تعلیم به اعضای بزرگسال جماعت، تعلیم به گروهی از بچه‌ها یا تعلیم به معلولین و غیره.

سؤال ۳) چهار هدف مشخص عطایای روحانی چیستند؟

ملاحظات: عطایای روحانی چهار هدف مشخص دارند:

- خدمت کردن یکدیگر (اول پطرس ۴: ۱۰- ۱۱).
- بنای کلیسای جهانی و جماعتهای منفرد (اول قرنتیان ۱۴: ۱۲).
- تجهیز مسیحیان برای کار خدمت (افسسیان ۴: ۱۱- ۱۳).
- هدف نهایی عطایای روحانی جلال دادن خدا در همه چیز است (اول پطرس ۴: ۱۱).

*** ۱۱:۱۲**

سؤال ۴) (اول قرنتیان ۱۱:۱۲). در نهایت چه کسی تعیین می کند که شما چه عطایی را دریافت کنید؟

ملاحظات: خدای تثلیث (پدر، پسر، روح‌القدس) به طریقی قاطعانه و سخاوتمندانه عطایای روحانی را به مسیحیان می‌بخشد و عملکردهای خاصی را در کلیسا تعیین می‌کند (اول قرنتیان ۱۲: ۱۱، ۱۸، ۲۸ ، افسسیان ۴: ۷، اول پطرس ۴: ۱۰). گرچه مسیحیان، که روح‌القدس به آنها عطایای روحانی داده است، تشویق می‌شوند تا عطایای بهتر روحانی را بطلبند و در آن عطایا که کلیسا را بنا می‌کنند بی‌نظیر باشند، ولی همیشه خدای تثلیث است که در نهایت تعیین می‌کند که مسیحیان چه عطای (عطایای) روحانی را دریافت خواهند کرد. خدا جای مسیحیان را در بدن تعیین می‌کند، به آنها خدمات خاص محول می‌کند و عطایای روحانی را که خودش تعیین می‌کند به آنها می‌بخشد.

سؤال ۵) مسیحیان چگونه عطای (عطایای) روحانی خود را کشف می‌کنند؟

ملاحظات:

الف- با مطالعه کتاب مقدس و دعا. تعالیم کتاب مقدس در مورد عطایای روحانی، ویژگی‌ها و عملکرد آنها را درک کنید. بعد دعا کنید و از خدا بطلبید که به شما نشان بدهد که چه عطای روحانی را به شما داده است یا اینکه او مقتدرانه چه عطایی (عطایایی) را به شما بخشیده است.

ب- با خدمت در کلیسا. در خدمت‌های مختلف درکلیسا شرکت کنید مثل تعلیم بچه‌ها، رهبری جوانان، با عطای رحم نسبت به نیازمندان، تشویق افرادی که در مشکلات هستند، موعظه انجیل و غیره. با خدمت کردن دیگران و بنای جماعت محلی یا کلیسای جهانی عطای (عطایای) روحانی شما شروع به ظاهر شدن می‌کند. خدا عطایای روحانی را نمی‌بخشد تا لوازمی زینتی برای فخر کردن باشند، بلکه توانایی باشند برای خدمت کردن. مسیحیانی که خدمت نمی‌کنند عطای (عطایای) روحانی خود را کشف نخواهند کرد.

پ- با ارزیابی خدمتتان. عطای روحانی توانایی است که شما را برمی‌انگیزد در زمینه آن عطا، دیگران را خدمت کنید و با اشتیاق به خدمت در آن زمینه، خود را ابراز می‌کند، چون عطایای روحانی از خدمت و بنای دیگران تفکیک‌ناپذیر هستند تأثیری که خدمت (یا خدمات) شما بر دیگران دارد نشانه خوبی از وجود عطای (عطایای) شماست.

ابتدا از خودتان بپرسید: دیگر مسیحیان چگونه خدمت مرا ارزشیابی می‌کنند؟ مردم اغلب از من می‌خواهند چه کاری را انجام دهم؟ آنها می‌گویند که من چه کاری را به خوبی می‌توانم انجام دهم؟ آنها می‌گویند که من چه کاری را به نفع آنها انجام داده‌ام؟
سپس از خودتان بپرسید: خودم چگونه خدمتم را ارزشیابی می‌کنم؟ از انجام چه کاری لذت می‌برم؟ چه کاری را بهتر انجام می‌دهم؟ چه کاری انجام می‌دهم که دیگران را بنا می‌کند؟

*** ۴:۱۲- ۷ و ۱۴- ۲۷**

سؤال ۶) یک مسیحی بایستی درمورد خودش در جماعت محلی یا کلیسای جهانی چه نظری داشته باشد؟

ملاحظات:

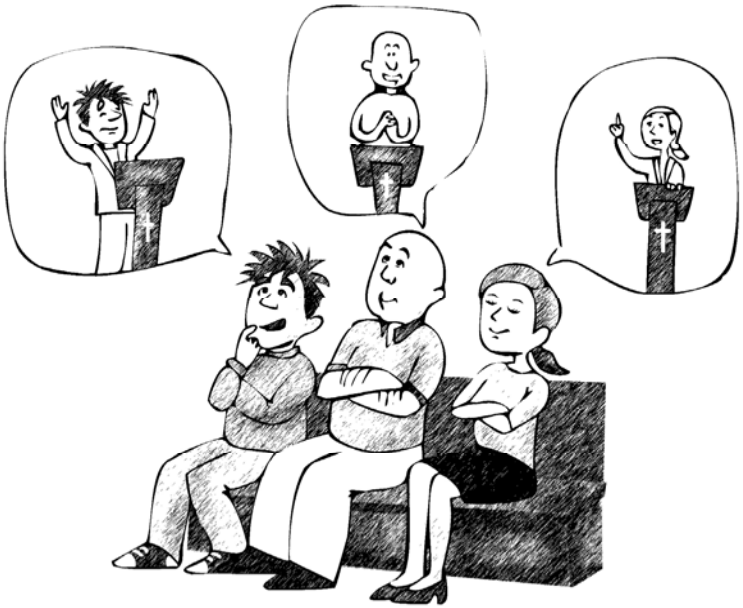
بخوانید: رومیان ۱۲: ۳ – ۶، اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۴- ۲۷.

الف- خدا تنوع درون کلیسا را تعیین می‌کند.

در میان مسیحیان تفاوتهایی وجود دارد که خدا با اراده مقتدرانه و با ریختن فیض خود باعث ایجاد آنها شده است. از نظر میزان ایمان، خدمت‌های رسمی در بدن مسیح، عطایای روحانی و فیضی که خدا به هرکس می‌دهد تفاوت‌هایی وجود دارد. اراده خدا هم تفاوت‌های میان مسیحیان را به کار می‌گیرد و جهت زندگی هر یک را تعیین می‌کند.

ب- خدا به فروتنان فیض می بخشد.

داشتن «فکرهای بلندتر از آنچه شایسته است» غرور است. غرور شامل حسرت خوردن یا بدست آوردن امتیازی است که به شخص تعلق ندارد. هیچ کس از اعتماد به نفس افراط آمیز در امان نیست. مسیحی که حسرت ترقی یا عطایی روحانی یا خدمتی رسمی در جماعت را می‌خورد و نسبت به آنچه خدا سخاوتمندانه به او بخشیده، قانع نیست عملا خودش را جلال می‌دهد. «به اعتدال فکر نمایید» همان فروتنی است (رومیان ۱۲: ۳- ۶). مسیحیان نباید با فکر داشتن عطایای روحانی که ندارند خود را مشغول کنند یا از قبول کردن عطایای روحانی که خدا سخاوتمندانه به آنها می‌دهد خودداری کنند. هر دو اشتباه است هم اعتماد به نفس بیش از حد و هم فروتنی کاذب. خدا به فروتنان فیض می بخشد.

پ- خدا به هر مسیحی به میزانی مشخص ایمان عطا می‌کند.

«به اندازه ایمانی که خدا به هرکس قسمت فرموده است» این آیه به نوع ایمان اشاره می‌کند و نه به کمیت آن. با توجه به تنوع عطایای روحانی و خدمات رسمی در جماعت محلی یا کلیسای جهانی، ایمان هر شخص به اجرا درمی‌آید و بدین ترتیب اندازه‌های مختلف ایمان ظاهر می‌شوند. با فیض عالی خدا هر مسیحی بهره خود از ایمان را دریافت می‌کند؛ یعنی به عنوان عضوی از بدن مسیح او عطای روحانی، خدمت رسمی و جایگاه خود را دریافت می‌کند و ایمانی دریافت می‌کند که بایستی عطای خود را با توجه به آن و محدودیت‌های آن به کار برد. ما فقط وقتی عضو کلیسا می‌شویم به ایمان نیاز نداریم، بلکه ما به ایمان برای انجام خدمات رسمی متفاوت خود به عنوان اعضای کلیسا نیاز داریم. تمام عطایای روحانی را فقط می‌توان با ایمان به مسیح و با محبت به طور صحیح به کار برد (اول قرنتیان ۱۳). پس هر عطای روحانی هم در نوع خدمت رسمی و هم در زمینه کاربرد آن دارای محدودیت است.

سؤال ۷) عطایای روح‌القدس و میوه روح چه تفاوتی دارند؟

ملاحظات: داشتن عطایای روحانی روح‌القدس و کاربرد آن دلیل روحانی یا بالغ بودن نیست. بر طبق اول قرنتیان ۱: ۷، ۳: ۱، کلیسای قرنتس با وجود اینکه روحانی یا بالغ نبود تمامی عطایای روحانی را در اختیار داشت، با این حال مسیحیان این جماعت بیشتر دنیوی و در مسیح طفل بودند. برطبق اول قرنتیان ۱۳: ۱. بـــه کار بردن عطایای روحانی بدون محبت برای سایر مسیحیان کاملا در نظر خدا بی‌فایده است. دلیل واقعی زندگی با روح‌القدس، کنترل شدن توسط روح‌القدس وهدایت شدن از او این نیست که عطایای روحانی را به کار بریم، بلکه ظهور میوه روح‌القدس در زندگی‌تان آن را اثبات می‌کند و میوه روح‌القدس محبت، خوشی و سلامتی، حلم، مهربانی، نیکویی، ایمان، فروتنی و پرهیزگاری است (غلاطیان ۵: ۲۲-۲۳).

قدم ۴: به کار ببرید

توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است؟

در میان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحا با هم در میان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر بر اساس اول قرنتیان ۱۲: ۴ - ۷، ۱۲ - ۲۸ تهیه کنید.

توجه کنید: خدا از شما می خواهد کدام یک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یک کاربرد مشخص بکنید؟

بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفتر یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران در میان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند و حتی از یک حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.
(فهرست زیر نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس می‌باشند.)

نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر (اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۲- ۲۸)

- ۱۲: ۱۲- درک کنید که به عنوان یکی از اعضای بدن مسیح نمی‌توانید خارج از بدن دارای عملکرد باشید. هر مسیحی فقط به عنوان قسمتی از کلیسای مسیحی می‌تواند دارای عملکرد باشد. (به راهنمای ۳، پیوست ۳ مراجعه شود)
- ۱۲: ۱۳- ایمان داشته باشید که فقط تولد تازه توسط روح القدس می‌تواند یک شخص را تبدیل به یکی از اعضای واقعی بدن مسیح کند.

- ۱۲: ۱۵ - هیچگاه درمورد خودتان افکار و احساسات تحقیرآمیز در سر نپرورانید. به عنوان یک عضو بدن مسیح شما برای دیگر اعضای بدن مسیح هستید.
- ۱۲: ۱۸ - جایگاه و وظیفه‌ای که خدا در بدن مسیح به شما سپرده است بپذیرید. به عنوان یکی از اعضا بدن کاملا به عملکرد سایر اعضا نیاز دارید. سایر اعضا برای زندگی مسیحی شما حیاتی به حساب می‌آیند.

- ۱۲: ۲۱ - هیچگاه در مورد خودتان افکار و احساسات بلندپروازانه در سر نپرورانید. به عنوان یک عضو بدن مسیح شما مطلقا احتیاج به اعضای دیگر بدن مسیح دارید تا عمل کنید. اعضای دیگر بدن مسیح برای زندگی مسیحی شما غیر قابل حذف هستند.
- ۱۲: ۲۵- درک کنید که خدا اعضای بدن مسیح را طوری ترکیب کرده است که هر یک از اعضا بایستی به عضو دیگر توجهی برابر داشته باشد.
- ۱۲: ۲۶- فکر کنید که آیا اعضایی هستند که بایستی با آنها شادی و یا رنج بکشید.
- ۱۲: ۲۸- به خاطر داشته باشید که این خداست که مقتدرانه عطایای روحانی مختلف و خدمات رسمی آنها را در کلیسای جهانی و در جماعت‌های منفرد تعیین می‌کند (اول قرنتیان ۱۲:۱۱، افسسیان ۴: ۷).

نمونه‌هایی از کاربردهای شخصی

الف- می‌خواهم خدا را شکر کنم که به من وظیفه و جایی در بدن مسیح داده است. پی بردن به این موضوع فوق‌العاده است که سایر اعضا به کمک من و من به کمک آنها احتیاج دارم. تمام اعضای بدن مسیح وجودشان ضروری است. خدا هر عضوی را می‌طلبد و به او نیاز دارد.

ب- این حقیقت را می‌پذیرم که بعضی از عطایای روحانی، فقط به طور ساده به توانایی‌های بخصوصی مانند تعلیم و موعظه اشاره نمی‌کنند، بلکه عملکردهای خاص یا خدمات رسمی در جماعت مثل میسیونرها، واعظان، مبشران، شبانان و معلمان هستند. درکتاب مقدس این خادمان، مجریان خدمات کلیسایی نیستند که دستیاران یا برتر از پیران کلیسا به عنوان رهبریت کلیسایی باشند. آنها مشخص‌کننده این مطلب هستند که هردو هم پیران کلیسا و هم اعضای معمولی یک جماعت ممکن است دارای چنین عطایای روحانی باشند و یا اینگونه خدمات رسمی را انجام دهند. مسیحیانی که دارای چنین عطایای روحانی می باشند در بدن مسیح مهمتر از اعضایی که دارای دیگر عطایای روحانی هستند نمی‌باشند، اما قابل توجه است که خدمت آنها به طور خاص به عنوان مسؤولیت جهت تجهیز دیگراعضای بدن مسیح برای کارهای خدمتشان در بدن مسیح معین شده است (افسسیان ۴: ۱۱- ۱۲).

قدم ۵: دعا کنید

درمورد حقیقتی که خدا به ما در اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۲- ۲۸ آشکار کرده است، دعا کنیم. (در دعایتان به آنچه که در طی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده‌اید، پاسخ دهید، تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید.
به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، درمورد حقایق متفاوتی دعا خواهند کرد.)

۵ دعا(۸دقیقه)
دعای شفاعت

به دعا کردن در گروه های دو یا سه نفره ادامه دهید. برای یکدیگر و برای مردم دنیا دعا کنید.

۶ تکلیف منزل(۲دقیقه)
برای درس بعد

سرگروه: (رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ ـ تعهد- متعهد باشید به اینکه شاگردان بسازید.
آموخته های بررسی کتاب مقدس در ارتباط با اول قرنتیان ۱۲: ۴- ۷، ۱۲- ۲۸ را برای یکدیگر، برای شخصی دیگر یا برای گروهی از مردم موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.

۲ ـ رازگاهان- هر روز نیمی از یک فصل را از قسمت یوشع ۱- ۴ بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۳ ـ حفظ کردن - آیات مجموعه «انجیل ۱ - ۵ » را مرور کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.

۴ ـ دعا - در این هفته برای کلیسا، یک شخص یا موضوعی خاص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید. (مزمور ۵: ۳)

۵ ـ آموخته‌هایجدید درمورد شاگردسازی را وارد دفتر (یا پوشه) خود کنید. از تمام یادداشت‌های خود درمورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل یک دفتر (یا پوشه) درست کنید.